

Pjesme

IVAN GOLUB

Kola koja budu scepali

Spucane ige ko krila.
Vupore raskoljene ko ruke strgane.
Kotači kak zvezde (po nebu) vgašnene.
Špice su se osipale kak koščice.
Rudo je žalosno ne zna (nema) kam.
Šaragle, šaragle.
Gde su deca koja su se na nje vešala?
I gazda koji je je z bičom oflikaval?
Kola gizdava (pisana) negda su išla f selo
kak dečki (na gizdavo) večer.
Zadni podel je poručil prvomu podelu
po svori nek pita rudo kam poju.
Želni su puta i drumu,
zemle i polja, mekot.

Perečnica gledi sveta, aute.
Požutela je od jala rdava.
Po njoj više nišče ne koca,
više ne riži na zavoje.
Lojtre rašklebane, rasušene.
Frklini raspucani kak babini zubi obretki.
Prazne, razijane i gladne lojtre.
A negda su bile pune friške trave,
zreloga kukuruza, mokre repe,
skupa z deskame.

Kopanka, škarje, oplen,
glava, špice, oblog i šinja,
drušci, vrtel i poličice
škrebeče, mrmlaju kaj nikam nejdu
i pripovedaju o travi f Koljaku,
o ajdini na Kapitanski
i o valankaj z Topolovači,
o Starem drumu
i o svojemu zimskom snu
kad saonice dođu na red.

Lepo je vreme, sunčece jako
a kola nikam ne idu.
Konja ne videti,
ni rzanje čuti.
Rzaju auti. Joj!

Kalinovac, 15. travnja 1974. na vrtu pred starema kole na Vuzmeni pondelek pred polne.

Balada o Bartolu

Bartol je ime davno
Bartol je ime strano
Bartol je...

V Lomovskem jarku je drtal v rosi.
Kosec ranešni ga je v ruku zel.

Med dlane ga del.

Rosa je otišla.
Kosa neje štela v travu.
Kosec je išel doma na Batinskaj
s kosom na pleče.
I ž njem v ruki.
Si su se skupili kaj je to donel.
Kosec je zustil „Bartol“.

Bartol je kreščal na dvoru.
Skakal po drevu.
I znal je da se zove Bartol.

Kosec je išel zaran na košnju po rosi.
Viknol je s poceka na dvor „Bartol“.
Na jenem pleču kosa na drugem Bartol.
V Lomovskem jarku i v Razleve.

Došlo je kiševje.
Kanal Čivičevac je narasel.
Prek noči pun dvor vode.
„Bartol“ vikal je kosec s poceka.
Bartol – neje se glasil.
Bartol je ležal v mulju na drvniku.

Kosec je išel kosit zaran
v Razleve i med Crne jarke.
Na jenem pleču kosa,
na drugem tuga.

Kosa je postala oštro pero.
Klas se prometnuo u kist.
Rosa puna boja pada na staklo.
Bartol sjeda na rame sijeda kosca
u snu.

*Košljun, 6. kolovoza 1974. Preobraženje Gospodinovo. Božje lice.
U sjećanju na podnevni razgovor s Ivanom Lackovićem Croatom o našem kraju.*

Nared na vrt ičen

Nared na vrt ičen.
Oblekel nas je tulike
v bele lenene rubače.
Sad je ičen.
A neje star.
Nared na vrt ičen.

*Kalinovac, 3. studenoga 1974. U tuzi nad tkalačkim stanom – naredom na vrtu.
Moja sestra Treza kao djevojka je na njemu tkala i pjevala pjesme
„Srce božansko Isusa moga“ i „Pun vjere stoj“.*

A v nedelu koji dela

Fašenski tjednen od pondelka
do fašenske nedele
saki den ima svoje ime,
tak Kalnovčani vele:
Sramotni pondelek
Vubojiti tork
Vrtičava sreda
Lakomi četrtrek
Šantavi petek
Mušičava sobota
A v nedelu koji dela
taj pameti nema.

Kalinovac, 18. – 19. rujna 1974.

Ivan Golub (Kalinovac, 1930.), svećenik, književnik, učenjak, profesor emeritus Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, esejist i prevoditelj, osebujna je i nezaobilazna pojava u suvremenoj hrvatskoj književnosti te jedan od najznačajnijih podravskih književnika. Rođen je kao najmlađe od petnaestero djece u obitelji Bare i Luke Goluba u Kalinovcu, odakle se otisnuo u svijet, uvijek se vraćajući rodnom kraju. Do danas je ostvario opsežan i važan opus iz područja književnosti, teologije i povijesti kulture, a objavio je i mnoštvo ogleada i drugih zapisa. Dobitnik je najvažnijih lokalnih, regionalnih i nacionalnih priznanja za književni i znanstveni rad, član je domaćih i stranih akademija.

Osim hrvatskim standardnim jezikom, piše i na kajkavskom te latinskom jeziku. Na književnoj sceni predstavio se *Kalnovčkim razgovorima* (1979), poemom pisanom zavičajnim kajkavskim idiomom rodnog Kalinovca, kojim su pisane i pjesme uvrštene u ovaj izbor. Kasnije je objavio još deset knjiga poezije (*Izabrana blizina, Trag, Oči, Molitva vrtloga, Hodočasnik / Peregrino, Dušom i tijelom, Lice osame / Ultima solitudo personae, Nasmijani Bog, Sijač radosti, Suze i zvijezde*), a objavljena su i tri izbora iz njegova književnog stvaralaštva (*Sabrana blizina, Svjetlo i sjena / Lumo kaj ombro, Pohod milosti*), kao i višejezični zbornik o njegovu životu i djelo *Čovjek prijatelj i slika Božja*. Živi i radi u Zagrebu.